

напрѣдъ да минемъ прѣзъ лошото. Ето какво благотворно е влиянието на мъжитѣ и труда върху младежа. Даже ако ги нѣмаше, трѣбва изкуствено да се създадатъ. Тѣ правятъ живота вкусенъ, както солта и пиперътъ — ястието! Да, тате, най-сладкото и най-здравото ястие е хлѣбътъ изкаранъ съ потъ на чело. Разбира се, прѣкаленоститѣ врѣдятъ. Такива хора не сж за окайване, а за ублажаване. А малко ли ги има ужъ отъ родъ и съ голѣми претенции, а ги не бива за нищо?! Порасли ги гледашъ, а всѣщностъ, остали кекави, недоносчета, уроди, идиоти, неспособни за нищо, или не, — способни за най-голѣмитѣ мерзости. Вмѣсто още нагорѣ да вървятъ, тѣ се сгрѣмолясватъ долѣ, бавно понѣкога, но винаги сигурно. И туй, сѣкашъ, е нѣкакъвъ общъ законъ. У тѣхъ се явява отѣд-да-си-е всичко долнио, низко, като у слабия организмъ — всевъзможни недѣзи. Примѣри и за еднитѣ, и за другитѣ има много и въ нашия пародъ, стига да се огледаме. Наистина, и въ двата случая има изключения, но тѣ сж малко...

Бойковска пошупна нѣщо на мъжа, пакъ си отиде. Той, безъ да обърне внимание на туй, продължи:

— Да, тате, оня министъръ, за когото говорѣхме, прави честъ на родъ си! Защо да се срамува човѣкъ отъ тия, които сж го родили и отгмедали, както нѣкои го правятъ? Какво унижително за себе виждатъ въ тѣхъ?... Туй много злѣ ги прѣпорѣча, туй показва тѣхния грубъ егоизмъ и криво, неплѣно, възпитание!... Имаме и ний, го речи, дѣца, та сега най-добрѣ разбираме, колко грижи поглѣща тѣхното отгледване и колко много дължимъ на родителитѣ си. Пакъ да ти кажа ли? Като се поразгледаме, ще видимъ, че всички отъ едно мѣсто сме излѣзли — отъ колибата, отъ еснафа хора. Въ България нѣма, — пакъ и не може да има! — никакво кастово дѣление, никаква привилегирана аристокрация! Ако ли нѣкои искатъ да създаватъ отъ себе подобно нѣщо, оставѣте ги съ отвърѣщение на мира, нека сами се радватъ на туй, като малки капризни дѣца на куклитѣ си!... Може-би въ нѣкогашното Българско царство да е имало подобно нѣщо, но то се е сгрѣмолясало заедно съ него, и всички